

УДК 336:330.131.7(292.9)

Бернард Боллен (Австралія), Міхаель Скаллі (Австралія), Сяотін Вей (Австралія)

Закон про реформи фінансових послуг та банківський ризик у Австралії

У даній статті розглядаються зміни у ризику восьми банків Австралії після впровадження Закону про реформи фінансових послуг 2001р. У даному законі представлений новий режим ліцензування фінансів Австралії та розповсюджено його на всі організації, що надають фінансові послуги. Це, крім усього іншого, вимагає спеціалізованої підготовки персоналу до співпраці з клієнтом, таких як обов'язкове та безперервне розкриття всіх зборів, а також визначення ризиків, пов'язаних з фінансовою продукцією, яка пропонується громадськості. Використовуючи денні ціни та ринкову модель за п'ятирічний звітний період (з 2001 по 2006 рік), автори виявили різні зв'язки між більшими та меншими банками. Вони надають деякі докази того, що більші банки можуть знизити свій рівень систематичного ризику. Напротивагу, менші банки або не зазнали змін, або можливо в одному випадку рівень ризику дещо збільшився. Дані відмінності можуть відображати ступінь зміни, необхідної у дотриманні цього закону. Більші банки, які вже виконали екстенсивні операції по підготовці персоналу на місці, були в кращому становищі, щоб відповідати новим вимогам, в той час як менші банки потребують більше капітальних затрат на забезпечення відповідних умов. Дані результати відображають наслідки спаду на ринку акцій компанії "Дотком" у 2002 році.

Ключові слова: банківський ризик, банківські операції, Австралія, регулювання.

Вступ

Закон про реформи фінансових послуг (FSRA) є державним законним актом Австралії, введеним Австралійською комісією з інвестицій та цінних паперів (ASIC). За нормативними термінами, він вважається "унікальним у тому, що це один закон, який регулює величезну різноманітність продуктів і послуг" (Пірсон, 2006). Вперше він був запропонований у доповіді про дослідження фінансових систем¹ у 1997 році, тому фінансова система Австралії може зустріти труднощі глобалізації, конвергенції та технологічних змін (Лім, 1997). У доповіді пропонуються три причини впровадження реформи. По-перше, відбулися зміни у фінансових потребах клієнтів, викликані змінами у демографії, прикладами робочої сили та атрибутами клієнтів. По-друге, сучасні технології розширили інформаційні мережі, рекомендували використовувати електронні канали для фінансових послуг та підвищення як внутрішньої так і міжнародної конкуренції. Нарешті, реформа фінансової системи була викликана змінами Австралійського регулювання щодо врахування обов'язкових пенсійних та податкових планів та лібералізацію транскордонних потоків капіталу. FSRA був розроблений для того, щоб фінансовий ринок був правдивим, справедливим та чесним (Закон про ре-

форми фінансових послуг, 2001). Для досягнення цієї мети він забезпечує єдиний режим ліцензування, який охоплює всі фінансові ринки, продукти та послуги постачальників (включаючи фізичних осіб, товариства, довірених осіб та компанії) у рамках однієї нормативної схеми, а не різних законодавств для різних галузей промисловості². Він також захищає роздрібних клієнтів³, оскільки вони, як вважається, мають менше здібностей чи навичок, щоб отримати доступ до фінансової інформації або для оцінки фінансових продуктів у порівнянні з оптовими клієнтами. Для підвищення захисту прав споживачів, він вимагає від усіх фінансових послуг безперервно розкривати суттєву інформацію, яка може вплинути на прийняття рішення клієнтів. Нарешті, це призведе до посилення конкуренції між фінансовими фірмами за рахунок обізнаності клієнтів про їх витрати і продуктивність, а це, перш за все, підвищить якість продукції (Пірс, 2005).

FSRA був лише однією частиною основних нормативних реформ Австралії у 1990-х роках, у відповідності з яким поєднання державних і федеральних норм і органів регулювання були поглинені в те, що краще було б назвати тристоронньою системою. Управління регулювання з

© Бернард Боллен, Міхаель Скаллі, Сяотін Вей, 2010.

¹ Запит фінансових послуг Австралії був призначений урядом Австралії у червні 1996 року для розгляду результатів фінансового урегулювання Австралії; впливу технологій та інших майбутніх змін; в ньому рекомендовано відповідну нормативну систему (Запит фінансових послуг, 1997). Рамсей (2001) подає необхідну основу для доповіді, а також пов'язує ці бачення з результатом FSRA як це робить Фон Нессен (2006).

² Як пояснює Хардінг (2001), FSRA, технічна частина переглянутого Закону корпорацій, також допомогла відновити повноваження уряду Австралії діяти в цих питаннях. Раніше він ефективно розподіляв повноваження з урядами країн.

³ Взагалі, роздрібні клієнти – це фізичні особи і малий бізнес. За Законом корпорацій 2001р., фінансовий продукт надається роздрібному клієнту, коли фінансовий продукт не є загальним страховим продуктом, пенсійний продукт або пенсійний ощадний рахунок і фінансовий продукт не призначений для використання у бізнесі.

дорадчим правом в Австралії (APRA) стало одним пруденційним органом регулювання, в той час як Орган пруденційного нагляду Австралії (ASIC) взяв на себе відповідальність за фінансові ринки, поведінку на ринку, клірингові та розрахункові системи та захист прав споживачів, а також корпоративні заходи. Потім ці операції були ефективно оглянуті центральним банком, резервним банком Австралії, який зберіг відповідальність за моніторинг системних ризиків і платіжних систем країни.

Перша основна вимога FSRA для всіх постачальників фінансових послуг – отримати ліцензії і надалі дотримуватися всіх правил за FSRA (FSRA, 2001). FSRA був прийнятий Парламентом Австралії 23 серпня 2001 року і вступив у дію 11 березня 2004 року з дворічним перехідним періодом, тобто він не був повністю закінченим до 11 березня 2004 року: сім років потому цей закон був запропонований управлінням фінансовими послугами. Підприємства, які почали свою діяльність після 11 березня 2004 року мали отримати ліцензію на фінансові послуги, але існуючі об'єкти не потребували її до 11 березня 2004 року. Це дало їм два роки, щоб адаптуватись до нових правил. Таким чином, повний ефект FSRA повинен був спостерігатися лише після 11 березня 2004 року. Інша основна вимога FSRA стосується розкриття інформації (FSRA, 2001). Дана інформація повинна бути актуальною, чіткою та короткою. Коли фінансові послуги надаються фізичним особам, норми фінансових послуг (FSG), консультації по звітам (SoA) і звіти по розкриттю продукту (PDS) не потрібні. У FSG викладені основні відомості, які будь-який роздрібний клієнт має право отримати. SoA пояснює збори, комісію чи будь-яке об'єднання, що може вплинути на консультацію. PDS встановлює риси фінансового продукту, вигоди та ризики інвестування. Дані звіти покликані допомогти роздрібним клієнтам краще зрозуміти фінансові продукти та, таким чином, створити кращі інвестиційні рішення. Однак, було висловлено думку, що FSRA може не досягти поставленої мети через тривалу, складну підготовку документів (Пірс, 2005). Аргументи за і проти ефективності FSRA обговорюються в розділі огляду літературних джерел.

Після реалізації FSRA, банки Австралії висловили свою стурбованість з приводу його активного впливу. Bank of Queensland (BOQ), зокрема, скаржився на масштабну відповідність можливих затрат (BOQ, 2004). Australia and New Zealand Banking Group (ANZ) також витратила велику кількість часу та грошей і розглянула останню перевагу споживачів як досить обмежену (ANZ, 2008). Буффіні (2005) також скаржився на витрати

для “гори паперів, які споживачі ніколи не прочитають”. Кріс Пірс, Парламентський секретар казначейства, також відмітив, що у FSRA запропоновано компроміс між перевагами та витратами (Пірс, 2005). Він припустив, що обов'язкові витрати будуть перш за все пов'язані з інвесторами. Нажаль, це означало, що деякі роздрібні споживачі не могли б собі це дозволити і тому могли бути виключені з деяких послуг. Таким чином, Бакер (2005) стверджував, що FSRA призвів до “масштабного введення витрат на споживачів без достатнього компенсування переваг споживача”. Крім того, CEO Bendigo Bank (BEN, 2004) і Bank of Queensland (BOQ, 2004) обидва вважали, що банківська справа була надмірно регульована. Вони скаржилися, що через неправильне поводження або розпад кількох корпорацій, всі особи повинні нести відповідальність за наслідки та мають жорстоко регулюватись. Незважаючи на проблеми витрат, визначені FSRA, певні банки запропонували деякі позитивні зміни. Дійсно, National Australia Bank (NAB) застосовував для фінансових послуг ліцензії за шість місяців до терміну (11 березня 2004р.) (NAB, 2003). Додаткова підготовка персоналу проводилась також у Bank of Queensland (Лідді, 2004), National Australia Bank (NAB, 2003) та інших банках Австралії в період між 2003 і 2004рр.; більшість банків визнали це вигідним.

Коли вступив в дію FSRA, з'явилися різні аргументи про його переваги та ефективність. Одні зосереджувались на впливі FSRA на ризик банку. FSRA був введений з головною метою інтеграції фінансової системи. У своїх аналізах фінансових послуг, деякі дослідники стверджують, що він може бути змінений банківським ризиком. Цей нижчий ризик впливає з більш жорстоких вимог щодо розкриття інформації за FSRA. Дана вимога додаткової інформації сприяє більш ефективній ринковій дисципліні через яку знижується банківський ризик (Моутсуполус, 2005). Вимога FSRA про високий рівень кваліфікації персоналу та підготовку персоналу також може знизити банківський ризик у тому, що більша компетентність персоналу повинна зменшити операційний ризик (Шеферд, 2006). Тим не менш, у FSRA стверджувалось, що він був менш ефективним ніж очікувалось. Незважаючи на додаткову інформацію, споживачі можуть цього не зрозуміти (Філіп, 2004). Крім того, навіть якщо вони змогли б зрозуміти ці документи, Хей (2006) стверджував, що оскільки ці продукти розкриття інформації не підлягають ревізії, це може послабити їх ефективність. Тож, можливо банківський ризик не знизиться після всього. Гірше того, деякі банки можуть прагнути компенсувати більші витрати FSRA підвищенням їх характеристики ризику.

У даній роботі розглядається: чи введення в дію FSRA мало вплив на систематичний банківський ризик в Австралії. У даному дослідженні протестовано вісім банків¹ Австралії у зв'язку з їх реакцією на введення FSRA за період з 31 березня 2001 року по 31 березня 2006 року. Серед восьми банків, чотири – великі банки Австралії, а інші – регіональні, відносно меншого розміру. На підставі попередніх досліджень, ринкова модель використовується для відображення будь-яких змін у систематичному банківському ризику після введення в дію FSRA. Результати свідчать про зниження системних ризиків після введення FSRA серед великих банків, але деякі слабкі докази підвищення ризику серед менших банків. Перше може відображати переваги FSRA, а друге – його слабкі місця та недоліки.

1. Огляд літературних джерел

Як пояснив Алан Грінспен, Голова федеральної резервної системи США, метою банківського регулювання є “обмежити стимули банків брати на себе надмірний ризик у зв'язку з моральним ризиком у соціальних заходах, спрямованих на захист фінансової системи та окремих вкладників. Але повна відповідь повинна включати компроміси між корисними витратами, з одного боку, захищаючи фінансові системи, з іншого боку, дозволяючи банкам виконувати їх основну функцію прийняття ризику” (Грінспен, 1993, 4). Таким чином, регулювання має допомогти контролювати банківський ризик і усунути моральний ризик, для того, щоб зберегти фінансову систему здоровою.

Деякі приватні положення, такі як Базельська угода, були введені з метою контролювання банківського ризику. Хоча FSRA був введений не для цієї мети, багато вчених стверджують, що це може вплинути на банківський ризик. Були деякі аргументи за і проти цієї точки зору. Основним аргументом для зниження ризику – правило розкриття інформації FSRA могло б сприяти більшій дисципліні ринку. Додаткова інформація для клієнтів і ASIC забезпечує більшу можливість для контролю діяльності банку та може стимулювати банки до зниження ризику (Моутсополус, 2005). Таке збільшення прозорості може сприяти конкуренції, яка може призвести до підвищення якості продукції та зниження ризику (Пірс, 2005). Нарешті, якщо навчання персоналу, підвищення кваліфікації та безперервна підготовка необхідні

зараз для збільшення компетенції працівників фірм, то це повинно зменшити банківський ризик (Шеферд, 2006).

Однак, як зазначалося раніше, дехто розглядав необхідність розкриття інформації як “занадто велике, занадто громіздке, занадто складне та дуже недружелюбне до споживачів” (Філіпс, 2004, с. 11). Оскільки споживачі рідко читають ці довгі звіти, Пірс (2005) припустив, що вони забезпечують слабкий захист клієнта або навіть передачу інформації. Більш того, він припустив, що “споживачі знаходяться у більш скрутному становищі ніж якщо б вони не отримали жодної інформації” (Келлі, 2005). Таким чином, правила розкриття інформації FSRA можуть не досягнути своєї мети. Крім того, без будь-якої ревізії змісту, результат може виявитися ще менш доцільним. Наприклад, ярлик “продажу рекомендації” з фінансовими продуктами повинен був відділити продаж продуктів від надання консультацій таким чином, щоб інвестори могли звернути увагу на різницю у своїх рішеннях. Однак, це може надати стимулу провайдерам фінансових послуг продавати продукцію більш широко (ASFA, 2007). Крім того, клієнти можуть не помітити ярлики і все ще чекати фінансової консультації. У даному випадку, ярлик продажу рекомендації є менш ефективним у запобіганні поганій поведінки провайдерів фінансових послуг².

Оскільки провайдери фінансових послуг (враховуючи банки) більш регулюються відповідно до даного стандарту FSRA, суворе дотримання повинно було привести до зниження ризику у фінансовій індустрії за вищезазначеними причинами. Це підводить до ключової гіпотези даного дослідження:

H₀: Введення FSRA знизило рівень банківського ризику в Австралії.

На сьогоднішній день, не існує жодного емпіричного дослідження про вплив FSRA на систематичний ризик банків на ринку Австралії. Однак, існує два дослідження, які розглядають FSRA у відношенні до загальної банківської справи та індустрії фінансових послуг, відповідно. Бердслі і О'Браєн (2005) розглядають обидва аспекти і визначають, що не відбувається збільшення системного ризику протягом трьох років, але він значно знижується до впровадження FSRA. Інша робота, Мітчелл та ін. (2008), також відрізняється від підходу і концентрується на коефіцієнті витрат з перерахованих провайдерами фінансо-

¹ Australia and New Zealand Banking Group Limited (ANZ), Commonwealth Bank of Australia (CBA), National Australia Bank Limited (NAB), Westpac Banking Corporation (WBC), Bank of Queensland Limited (BOQ), Bendigo Bank Limited (BEN), Suncorp-Metway Limited (SUN) and St. George Bank Limited (SGB).

² Додаткові негативні коментарі FSRA можна знайти у Хоггета і Натана (2002) та Пірсона (2006).

вих послуг згідно з законом. Хоча, за винятком банків, вони знайшли фірми досвідченні у питанні про статистично значуще збільшення операційних витрат.

2. Дані та методика

Австралія має високосконцентровану банківську індустрію і, отже, має декілька перерахованих банків у порівнянні з США та іншими розвинутими країнами. Таким чином, ми маємо вибірку лише з восьми банків: the Australia and New Zealand Banking Group Limited (ANZ), Commonwealth Bank of Australia (CBA), National Australia Bank Limited (NAB), Westpac Banking Corporation (WBC), Bank of Queensland Limited (BOQ), Bendigo Bank Limited (BEN), Suncorp-Metway Limited (SUN), і St. George Bank Limited (SGB). Ці вісім банків, особливо чотири великих банки Австралії (ANZ, CBA, NAB і WBC), складають більше 80% від загальної кількості банківських активів і добре представляють банківську індустрію Австралії.

Наш звітний період охоплює три роки до введення FSRA і два роки після його введення, тобто з 31 березня 2001 року по 31 березня 2006 року. Такий вибір слідує подібним дослідженням, Брука та Фаффа (1995) і Хака та Хіні (2009), які використовують звітний період за п'ять років і більше. Щоденні дані про ціни банківських акцій та індексу всіх звичайних акцій зібрані з бази даних DataStream. Безризиковий рівень доходності, визначений за 90-денними процентними ставками по казначейським векселям, що був не доступний протягом всього звітного періоду, взятий з сайту резервного банку Австралії. Цей процес, 1304 спостереження щоденних цін акції, тривав протягом п'ятирічного звітного періоду для кожного банку.

Розширена модель ринку використовується в даному дослідженні для відображення впливу FSRA. Представлено два періоди, період до та період після введення FSRA. Зміна на рівні аномальних прибутків і зміни на рівні систематичного ризику кожного з банків відображаються у запропонованій моделі. Для кожного банку i , а також для рівнозваженого портфеля чотирьох великих банків і рівнозваженого портфеля чотирьох маленьких банків, оцінюється наступна модель:

$$r_{it} = \alpha_{i0} + \alpha_{i1}D_1 + \beta_{i0}r_{Mt} + \beta_{i1}D_1r_{Mt} + \varepsilon_{it}, \quad (1)$$

де r_{it} – надлишок доходу банку i на день t , r_{Mt} – надлишок доходу ринку на день t і ε_{it} – норма-

льно розподілений вектор помилки з очікуваним значенням рівним нулю. Прибуток активу r_{it} розраховується за логарифмом ціни акцій активу в день $(t+1)$ за день (t) і r_{Mt} розраховується подібним способом, використовуючи індекс всіх звичайних акцій. Надлишок прибутків акцій на ринку розраховуються шляхом віднімання безризикового рівня від щоденного прибутку акцій або ринку. Фіктивна змінна $D_1 = 0$ для періоду до введення FSRA і $D_1 = 1$, навпаки.

Датою реалізації FSRA обрано 11 березня 2004, і обрані банки в даному дослідженні не мали підкорятися FSRA до цього терміну. Параметр α_{i0} називається альфа Йенсена і представляє підвищений прибуток i до введення FSRA. Якщо α_{i0} не дорівнює нулю, то актив має очікуваний прибуток, що відрізняється від очікуваного прибутку змодельованого за стандартом CAPM. Параметр α_{i1} відображає будь-які зміни у підвищеному прибутку після введення FSRA. Якщо оцінка α_{i1} є незначною, то у нас немає жодних доказів будь-яких змін підвищеного прибутку через введення FSRA. Показник α_{i1} являє інтерес, оскільки він вказує на те чи відбувалось збільшення або зменшення прибутку від активів після FSRA. Параметр β_{i0} моделює чутливість прибутку активу i до прибутків ринку, тобто його систематичний ризик до впровадження FSRA. Параметр β_{i1} відображає зміни у систематичному ризику активу i після введення FSRA. Значення і знак β_{i1} береться як доказ будь-яких змін на рівні систематичного ризику після FSRA.

3. Результати

У таблиці 1 відображені результати розрахунків рівняння (1) кожного з восьми банків, а також для рівнозваженого портфеля чотирьох великих банків і рівнозваженого портфеля чотирьох маленьких банків за п'ятирічний звітний період.

Підвищений прибуток (α_{i0}) і зміна підвищеного прибутку (α_{i1}) для всіх активів є статистично незначною і вказує на те, що не було жодних підвищених прибутків до або після введення в дію FSRA. Ці результати підтверджуються багатьма ініційованими дослідженнями Фама (1970), який стверджував, що фінансова система є ефективною і в ній повинні спостерігатись не постійно позитивні альфа (тобто, аномальний прибуток).

На протипагу цьому, всі оцінки для бета (β_{i0}) досить значні та очікуються в межах діапазону значень. Важливе значення має знак та значення параметру (β_{i1}), який моделює зміни у бета або систематичному ризику після введення в дію FSRA. Для кожного з маленьких банків та для рівнозваженого портфеля маленьких банків оцінка (β_{i1}) була позитивною, але статистично незначною, зазначаючи, що не існувало жодних змін на рівні систематичного ризику для маленьких банків (лише BEN показав значне збільшення систематичного ризику на 5%)¹.

Результати регресії для великих банків були неоднозначними. У цілому, великий портфель показав негативну оцінку параметру для (β_{i1}), зазначаючи, що систематичний ризик знизився після введення FSRA але це не було статистично значимим. Їх індивідуальні продуктивності, однак, були зовсім різними.

Три з чотирьох великих банків показали статистично значні зниження рівня систематичного ризику (NAB і CBA на 1% значення та ANZ на 5% значення). Хоча WBC показав не значне зниження рівня систематичного ризику після введення FSRA, важливо запам'ятати, що він застосовувався 6 місяців до отримання його ліцензії на Австралійські фінансові послуги: це говорить про те, що Westpac може відреагувати на інші банки абсолютно по-різному. Дані результати пропонують деякі, хоча не переконливі, докази того, що рівень систематичного ризику знизився після введення у дію FRSA у більших банках.

Цей знижений ризик серед великих банків був мотивовано очікуваним. Можна припустити, що FSRA, в деякій мірі, досягнув своїх цілей. Підтримуємо думку, що додаткові вимоги розкриття інформації можуть збільшити нагляд ASIC так само як і ринкову дисципліну, яка може зменшити ризик (Моутсополус, 2005). Знижений ризик може бути також пов'язаний зі збільшенням знань і навичок персоналу, який може покращити внутрішні операції банку (Пірс, 2005). Цей результат можливо також був розрахований у більш ранніх працях Харпера і Шайта (1994), який полягає в тому, що відміна регулювання не збільшує ризик, повторне регулювання

повинно знизити його. Однак, дані менших банків про не зниження банківського ризику після введення в дію FSRA не такі як передбачалось.

У попередній літературі, як обговорювалось у розділі 1, наводяться деякі можливі пояснення ефективності та відсутності змін у систематичному ризику FSRA маленьких банків. По-перше, було висловлено припущення, що розкрита інформація занадто складна для розуміння споживачів (Філліпс, 2004), тому вони рідко читають ці звіти. По-друге, навіть якщо б споживачі читали і розуміли ці документи, дана інформація не підлягає ревізії (Хей, 2006). Інакше кажучи, розкрита інформація не завжди може досягти назначеної мети. По-третє, FSRA вимагає у провайдерів фінансових послуг розповісти своїм інвесторам, чи дана порада є суто інвестиційною порадою чи просуванням продукту. Якщо це продаж продукту, то ярлик "рекомендацій продажу" повинен бути забезпечений. ASFA (2007) стверджує, що це надасть більші пільги фінансовим установам для продажу фінансових продуктів.

Як результат, загальна якість обслуговування споживачів погіршується. Крім того, якщо споживачі не помічають ярлик рекомендації продажу та очікувані фінансові поради, ярлик рекомендації продажу може бути менш ефективним у запобіганні поганої поведінки провайдерів фінансових послуг.

Нарешті, хоча припускалось, що введення в дію FSRA збільшить конкуренцію серед фінансових установ та, тим самим, заохотить їх до вироблення продукції кращої якості (Пірс, 2005), це може також означати збільшення ризику, а отже дохід фінансових установ залишається конкурентоспроможним. Всі ці аргументи з попередньої літератури разом з піднятими питаннями для банків (обговореними у вступі) визначають причини відсутності змін на рівні систематичного ризику маленьких банків.

Результати показують, що великі банки поіншому реагували ніж маленькі банки, оскільки мали різні стандарти кваліфікації персоналу, а також якості фінансових послуг до введення в дію FRSA. Інакше кажучи, великі банки, ймовірно, мають краще кваліфікований персонал та програми відносин зі споживачами ніж маленькі банки. Як результат, великі банки піддаються меншим змінам. Меншим банкам доведеться понести значні витрати з метою дотримання цього закону, і, отже, вони можуть скористатися тим, що не зазначено відображався у FSRA.

¹ Bendigo Bank стикався з більшими труднощами FSRA ніж інші банки. Як пояснив Хант (2002), "додаткова необхідна підготовка спричиняє матеріально-технічні проблеми в наборі персоналу в майбутньому та додає значні витрати, знижуючи здатність банку передавати рентабельні послуги сільським регіонам Австралії".

Таблиця 1. Результати регресії моделювання впливу FSRA на аномальний дохід банку та систематичний ризик банку

У таблиці показано результати оцінювання регресії $r_{it} = \alpha_{i0} + \alpha_{i1}D_1 + \beta_{i0}r_{Mt} + \beta_{i1}D_1r_{Mt} + \varepsilon_{it}$ (рівняння (1)) восьми банків і двох рівноважених портфель (портфель чотирьох великих банків і портфель чотирьох менших банків) протягом всього 5-річного звітного періоду (з 31 березня 2001 року по 31 березня 2006 року). Таблиця містить оцінки параметрів, t- коефіцієнту, p- значення і регресії R². Також представлена загальна кількість (1,304 спостережень) для кожного банку і портфеля. Параметри α_{i0} і β_{i0} – аномальний дохід до впровадження закону і бета кожного банку або портфелю. Параметр α_{i1} – зміна аномального доходу кожного банку або портфелю банку після введення в дію FSRA. Параметр β_{i1} представляє зміну показника бета (систематичний ризик) кожного банку або портфеля банку після введення в дію FSRA.

	ANZ	NAB	WBC	CBA	Великий портфель	BOQ	SUN	SGB	BEN	Малий портфель
α_{i0}	0.0004	0.0000	0.0003	0.0000	0.0004	0.0007	0.0002	0.0004	0.0006	0.0003
t-коэф.	(1.0969)	(0.0815)	(0.9506)	(0.1496)	(1.5946)	(1.5871)	(0.4195)	(1.3544)	(1.3382)	(1.4604)
p-знач.	0.2729	0.9350	0.3420	0.8811	0.1110	0.1127	0.6749	0.1759	0.1811	0.1444
α_{i1}	-0.0004	-0.0003	-0.0004	0.0000	-0.0005	-0.0007	-0.0003	-0.0004	-0.0006	-0.0003
t-коэф.	(-0.7846)	(-0.5978)	(-0.8234)	(-0.0133)	(-1.3220)	(-0.9583)	(-0.5128)	(-0.7849)	(-0.9517)	(-1.0401)
p-знач.	0.4328	0.5501	0.4104	0.9894	0.1864	0.3381	0.6082	0.4327	0.3414	0.2985
β_{i0}	1.0554	1.1393	0.9325	1.0207	0.9313	0.5981	1.0067	0.6143	0.6389	0.8202
t-коэф.	(21.9580)**	(22.0845)**	(19.1317)**	(22.5285)**	(28.8730)**	(9.2624)**	(16.5443)**	(12.6848)**	(10.1697)**	(26.3273)**
p-знач.	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000
β_{i1}	-0.1831	-0.3638	-0.0728	-0.2890	-0.1031	0.2074	0.0152	0.1583	0.2377	0.0306
t-коэф.	(-2.0637)*	(-3.8187)**	(-0.8085)	(-3.4545)**	(-1.7304)	(1.7398)	(0.1352)	(1.7708)	(2.0489)*	(0.5312)
p-знач.	0.0392	0.0001	0.4189	0.0006	0.0838	0.0821	0.8925	0.0768	0.0407	0.5954
R ²	32.25%	30.91%	27.58%	32.17%	46.00%	10.37%	23.12%	17.02%	12.41%	43.55%

Примітка: * значення на 5%, ** значення на 1%

4. Тест на стійкість

Модель, застосована в даному дослідженні, включає фіктивну змінну для відображення впливу введеного в дію FSRA. Однак, протягом звітного періоду інші події можуть вплинути на результати. 10 березня 2000 року вибухнув пузир доткомів. У період з 10 березня 2000 року по 10 жовтня 2002 року S&P 500 втратив близько 50% від її вартості. Такий драматичний спад на ринку може, в принципі, вплинути на результати. Згодом, модель, визначена рівнянням (1) змінюється з додатковою фіктивною змінною D_2 для відображення даної події. Нова модель визначається наступним чином:

$$r_{it} = \alpha_{i0} + \alpha_{i1}D_1 + \beta_{i0}r_{Mt} + \beta_{i1}D_1r_{Mt} + \delta_1D_2 + \varepsilon_{it}, \quad (2)$$

де $D_2 = 1$ за період з 1 лютого 2001 року (початок нашого звітного періоду) по 10 жовтня 2002 року і $D_2 = 0$, навпаки; δ_1 фіксований параметр, що підлягає оцінці. Всі інші змінні та параметри мають те ж визначення, як і в рівнянні (1). Модель, представлена у рівнянні (2) знову оцінюється для восьми банків і двох рівноважених портфеля (портфель чотирьох великих банків і портфель чотирьох менших банків) протягом 5-річного звітного періоду (з 31 березня 2001

року по 31 березня 2006 року). Оцінка параметру δ_1 була незначною у всіх випадках і оцінки параметру та t-коефіцієнту для всіх згаданих параметрів α_{i0} , α_{i1} , β_{i0} і β_{i1} практично не змінились з введенням у рівняння фіктивної змінної компанії “Дотком”. Ми беремо попередній аналіз як доказ того, що представлені результати у таблиці 1 є стійкими до впливу ринкового спаду, який є результатом краху компанії “Дотком”.

Висновок

Мета даної роботи – визначити чи мав Закон про реформи фінансових послуг будь-який вплив на систематичний ризик банків Австралії. У роботі знайдено декілька доказів того, що більші банки знизили свій рівень систематичного ризику після введення в дію FSRA. Також були представлені деякі слабкі докази того, що менші банки зовсім не мали або, можливо, засвідчили невелике збільшення систематичного ризику після введення в дію FSRA. Ми вважаємо, що великі банки проявили нижчий систематичний ризик через перевагу у суворих вимогах до розкриття інформації та підготовки персоналу, які збільшили обсяг зовнішнього нагляду та компетенції персоналу. У маленьких банках могло бути збільшення ризику, можливо тому, що вимоги FSRA залишили

їм можливість спрощувати деякі правила. Або ж вони прагнули збільшити свій ризик бізнесу в надії, що вищий очікуваний прибуток може допомогти компенсувати більш високі додаткові витрати. Результати обґрунтовані з точки зору впливу спаду ринку компанії “Дотком”.

Дане дослідження робить свій внесок у літературу на предмет вивчення питання ефективності банківського регулювання і його впливу на банківський ризик. Вважається, що це перша робота у вирішенні цього питання на рівні окремого банку. З даного дослідження, вищі посадові особи можуть

отримати краще розуміння впливу споживача, оснований на фінансовому регулюванні, і як банки можуть відповідати даному типу регулювання. Це може поліпшити регулювання, що бере до уваги систематичний ризик банку, особливо для менших банків. Для банківської системи, це може забезпечити краще розуміння того, як банки намагаються задовольняти та мінімізувати негативні наслідки FSRA, особливо щодо збільшення чи зменшення систематичного ризику як результат їх рішень. Ці фактори можуть допомогти зрозуміти як реагувати на подальші нормативні зміни.

Список використаних джерел

1. Association of Superannuation Funds of Australia Limited (2007), *ASFA submission on the Corporations and Financial Services Regulation Review – Proposals Paper*. Corporations and Financial Services Division, Canberra.
2. Australia and New Zealand Banking Group, “Review of Australia’s consumer policy framework”, *Productivity Commission*, Vol. 1-2, No. 45.
3. Baker, B. (2005), “The fundamental FSR problem”, *Money Management*, 24 March, p. 12
4. *Bank of Queensland* (2004), “BOQ AGM told of strong, early interstate growth”, 9 December, Media Release.
5. Beardsley, C. and J.R. O’Brien (2005), “The Financial Services Reform Act 2001: Impact on systemic risk in Australia”, ICMA Centre Discussion Paper in Finance, DP2005-12, Reading, UK.
6. Bendigo Bank (2004), *Annual Report 2004*, Bendigo Bank, Bendigo.
7. Brooks, R. and R. Faff (1995), “Financial market deregulation and bank risk: testing for beta stability”, *Australian Economic Papers*, Vol. 34, No. 65, pp. 180-199.
8. Buffini, F. (2005), “Win for business on compliance costs”, *Australian Financial Review*, 24 February, pp. 1 and 10.
9. Fama, E.F. (1970), “Efficient capital markets: a review of theory and empirical work”, *Journal of Finance*, Vol. 25, No. 2, pp. 383-417.
10. Financial System Inquiry (1997), *Financial System Inquiry Final Report*, Australian Government Publishing Services, Canberra.
11. Greenspan, A. (1993), “FDICIA and the Future of Banking Law and Regulation”, Federal Reserve Bank of Chicago, Proceedings of the Annual Conference on Bank Structure and Competition (May), pp. 1-8.
12. Haigh, M. (2006), “Managed investments, managed disclosures: financial services reform in practice”, *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, Vol. 19, No. 2, pp. 186-204.
13. Haq, M. and R. Heaney (2009), “European bank equity risk, 1995-2006”, *Journal of International Financial Markets, Institutions and Money*, Vol. 19, No. 2, pp. 274-288.
14. Harding, D. (2001), “Australia gets closer to financial services reform”, *International Financial Law Review*, Vol. 20, No. 8, pp. 57-64.
15. Harper, I. and T. Scheit (1994), “The effects of financial market deregulation on bank risk and profitability”, *Australian Economic Papers*, Vol. 31, No. 59, pp. 260-271.
16. Hoggett, J. and M. Nahan (2002), “The Financial Services Reform Act: A costly exercise in regulating corporate morals”, *IPA Backgrounder*, Vol. 14, No.1, August, pp.1-20.
17. Hunt, R. (2002) A letter to the Parliamentary Joint Committee on Corporations and Financial Services, 3 May.
18. Hutley, P.S.B. (2005), *An introduction to the Financial Services Reform Act 2001*, LexisNexis Butterworths, Chatswood, Australia.
19. Kelly, R. (2005), “Unwieldy SOAs target of government reform”, *Money Management*, 17 February.
20. Liddy, D. (2004), “Corporates, not for profits and the community”, Bank of Queensland, Queensland.
21. Lim, G.C. (1997), “The Wallis report: an agenda for financial reform”, *The Australian Economic Review*, Vol. 30, No. 3, pp. 301-303.
22. Mitchell, H., B. Cowling, R. Crane, H. Spong, T. Hallahan, R. Heaney, and W. McKeown (2008), “The cost of financial services reform in Australia: The price of consuming regulation – stage one”, Working Paper, School of Economics, Finance and Marketing, RMIT University, Melbourne.
23. Moutsopoulos, J. (2005), “Finance industry has duty to manage conflicts”, *International Financial Law Review*, Vol. 24, No. 2, pp. 41-43.
24. National Australia Bank (2003a), “National lifts half year dividend following strong banking result”, March, Media Release.
25. National Australia Bank (2003b), *Concise Annual Report 2003*, National Australia Bank, Melbourne.
26. Pearce, C. (2005), “Disclosure and the FSR reforms – are the objectives being met”, Australian Government, The Treasury, Canberra.

27. Pearson, G. (2006), "Risk and the consumer in Australian Financial Services Reform", *Sydney Law Review*, Vol. 28, No. 1, pp. 99-138.
28. Philips, C. (2004), "Government accepts Financial Services Reform is flawed", *Money Market*, Vol. 12, No. 26, p. 11.
29. Ramsay, I. (2001), "Financial Services Reform in Australia", *Singapore Journal of International and Comparative Law*, Vol. 5, No. 2, pp. 485-515.
30. Shepherd, M. (2006), "Knowledge acquisition drives career performance", *InFinsia*, Vol. 120, No. 5, p. 2.
31. Von Nessen, P. (2006), "Financial services reform: What can be learned from the Australian experience?", *Journal of South African Law*, Vol. 64, pp. 64-82.

Отримано 18.01.2010

Переклад з англ. Міщенко О.